

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél évre..... 2 frt 50 kr.
Negyedévre..... 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Bérmentelen leveleket el nem fogadunk.

Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos árszámítás mellett e lap kiadó-hivatala által vétetnek föl.

UJPEST.

Társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL.

hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők

UJPEST,
Fő-ut 48. szám.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési felhívás!

Jelen számunkkal lapunknak második negyedébe lépünk, minélfogva tisztelettel kérjük azon helybeli és vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadály álljon be.

Lapunk ára:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél " "..... 2 " 50 "
Negyed " "..... 1 " 25 "

Előfizetőinknek azon előnyt és kedvezményt nyújtjuk, hogy bárminő ügyükben lapunkban díjtalanul erős támaszt, erélyes pártfogót és lelkiismeretes védelmezőt nyerhetnek.

Az előfizetési pénzek postautalványon a címnek pontos megjelölésével (Ujpest: Fő-ut 48. sz.) küldendők, vagy személyesen is áthozhatók.

Lapunk egyes számai 10 krajczárért kiadóhivatalunkban, Fridmán József ur fűrdőpénztáránál, a lóvaspálya indóház dobány-tözsdejében, Kriszt József, Földessy Károly, és Liedloff József fűszerkereskedő uraknál kaphatók.

Az „Ujpest” kiadóhivatala.

Hol vásároljunk?

(P. L.) Egy szóval felelhetnénk e kérdésre, de jobbnak tartjuk fejtegetve, bebizonyítani, hogy nekünk keresztényeknek kizárólag csakis keresztényektől lehet és kell vásárolni. Megmondjuk miért.

Igaz, hogy iparcikkeink, kereskedelmünk, nyers terményünk mind a zsidó kezében van s ettől vásárolni csaknem kényszerítették a szegény munkás, mindazonáltal a lehetőség nincs teljesen kizárva, hogy bármily életszükségleti körülmények között és kényszerűség alatt is állva, ne mellőzhetnők a zsidóktól vásárlást.

Az is igaz, hogy keresztény iparosaink és üzletembereink nem tudják azt produkálni mit a zsidó „geschäft” embere produkálni bír, de azért utalva vagyunk-e arra, hogy azért, mert a zsidónál olcsóbb minden, a keresztényt mellőzzük?

A keresztény üzletembernek megvan az az örökbe kapott szokása, hogy vagy jót és hasznost készít, vagy semmit.

Egy keresztény cipész megkészt egy pár cipőt 6 frtéért. A zsidó cipőraktáros ugyanazt a cipőt oda adja 4.50 esetleg 5 frtéért.

Egy keresztény szabó elkészít egy felöltőt 30 frtéért, a zsidó elkészíti 20 frtéért. A keresztény korcsmáros méri borának literét 30 kréért, a zsidó adja 20 kréért.

Persze, hogy mindenki az olcsót keresi,

s így a zsidóhoz megy vásárolni, mert az sokkal jutányosabban adja mint a keresztény.

De lássuk csak mi ennek az oka? Az a szegény, keresztény cipész elmegy a bőrraktárba, kiválasztja a legjobb bőrt, csak hogy megrendelőinek jó cipőket készíthessen, haza viszi, sajátkezűleg becsületesen feldolgozza, úgy, hogy munkája nemcsak szép, de a mi a fő, tartós is. Ezt teljes lehetetlen, hogy 6 frtnál olcsóbbért adja, mert így is neki alig marad valami a munkájáért.

A zsidó összevásárol jó olcsón egy csomó rozsul feldolgozott, elégetett kutyabőrt, elküldi a gyárba, ott összetákolják, ragasszák azt a cipőt, jól kifényesítik s áruba bocsátják, mint finom zergebőr cipőt 5 frtéért. A min legalább is 2 frtot nyer. A keresztény cipője eltart egy félévig, a zsidóé három hónapig, sőt legtöbbször egy hétig.

Igy van ez a szabónál is; a keresztény megveszi a drága, jó, tartós szövetet, becsületesen elkészíti, míg a zsidó össze handléroz egy csomó rongyot s azt gyárilag össze aggatja, jó olcsón a szegény keresztény nyakára sózza. Ki, vasárnap felveszi az ujruhát, s azt veszi észre, hogy a jövő vasárnap már csak rongyos, elkopott kabátja van.

A mi a korcsmákat illeti, azok valóságos mérgező tanyák. Zsidónál tiszta bort nem lehet képzelni sem. Isten tudja mi minden vegyelemek vannak abba, úgy hogy ha vegyelmeznit kellene, találnának abba annyi mindenfélét, hogy a gyógyszerházba sincs több, mindent, csak bort nem.

Hát még a pálinka? Az valóságos ölméreg a zsidónál. Így a mult napokba is egy egész községet mérgezett meg egy zsidó korcsmáros, hol még a katonaság is szinte álgozatul esett.

A vizsgálat 29 hordót pecsételt le és vett elemzés alá, a mikor kiderült hogy a 29 nagy hordó csupa méregkeverékből állott.

Ilyen minden téren a zsidók üzérkedése. Elbolondítja a szegény keresztényt, mert olcsón ad mindent, s nem veszik észre, hogy mindent kétszeres árral fizetnek meg, mert csak fel s legtöbbször negyed annyi ideig tart minden, mint a keresztényeknél.

A szegény, keresztény iparos dolgozik, fárad, nyomorog, mert becsülete, érzése nem engedi elvárhatatlan csalást véghez vinni, míg a zsidó grasszál.

Ép azért keresztény polgártársak, ne vásároljatok a zsidónál. Ne sajnáljátok az áruért többet fizetni, mert hidjétekel olcsóbb az, mint a zsidóé.

Azonfelől, ezáltal megszüntetitek a zsidók üzérkedéseit, mert ha nincs rendelőkük, nem lesz munkájuk sem, ez pedig ledjobb orvosság lesz, hogy vagy jó és becsületes árut adnak ők is, vagy megszöknek mind Palesztinába.

Ujpest és Sztterényi.

Vártuk őt... de nem jött. A pénzürai, a hatalmat liferálók kóserhada megtette a nézetők szerinti üdvös lépéseket, hogy elnémitsák azt, ki, kimeri mondani az igazat, ki lerántja az álarcot, ki szembe mer szálni a retteget bandával, ki védi a jogot, ki korbácsolja a piszkot, zsidóerkölcsöket s ki bemutatja a siffmans-platzon összeszedett rongyok és ocsmányságok közt meghentergetett truppot és azoknak támogatóit a maguk meztelen, piszkos valóságukban.

Száz meg száz akadályal, ezer meg ezer veszéllyel kelle küzdenie annak, ki a jog és igazság nevében korbácsolta a jog és erkölcs-telenség elemeit.

Százfejű sárkányá nőtte ki magát ez orgia tanya, melylyel szembeszállani nem volt bátorsága senkinek, nem volt elég mersz-sze, hogy ki álljon e büzhödtt truppal, mert ott állott előttük védőül az „ő törvényök” és „rettenetes” alkalmazottai.

Markába nevetett a kaftános, pájeszes had hogy oly „dicső” balekokat csiphetett kik képesek eltűnni saját nemzetök elpusztulásá, kik mint jó munkát végezők meglegedve sétálnának még akkor is ha saját vérőket, saját apjakat kellene bitófára kísérni, csak hogy azok boldoguljanak, csalhaessanak, kik nekik oly busás tringeldek tudnak osztogatni.

De minek is akkor a törvény, minek a jog és a becsület mikor az hideg, a mellett nehezen s talán nélkülözések közt kellene élni, míg így uszunk az aranyok közt; s félre dobjuk azon elkopott szavakat: becsület, jellem, törvény s uszunk az árral, mely fizet s ez pedig főbb mindennél.

Hadd nyuzza le az a pájeszes zsidó a szegény keresztény bőrért, hadd vigye el utolsó párnáját, hadd tegye Sodoma és Gomorává az erkölcsöket, hadd szóljanak az átkok és folyanak a könyvek, csak mi uszunk a könyvek között s dicsőíttessünk az átkos szavak által.

De végre is megsokalja az a kicsavart sziv is a sok könnyet, nem bírja el a föld a sok nyomort és átkot s szül egy ostort, egy Atilát, hogy mentse meg népét, mely fölött maholnap a zsarokaság tart halotti tort.

Ez Sztterényi Bertalan!

A földszülötje-e vagy menyből lett küldve, ne kutassuk, elégedjünk meg azzal, hogy ő létezik, létezik azért, hogy legyen egy, a ki a százfejű sárkánnyal szembeszál. Megsokalta azt a borzasztó sok galádságot, meg a lelketlenséget, nem tudta tovább nézni a véres és borzasztó nyuzásokat, sikra szált: eddig és nem tovább!... Minnen tette, minden lépése a szegény, elnyomott nép jogainak védelmére irányult, az elkinzott elcsigázott, agyon ütött társadalom megmentésére. Nem sokáig és messze kelle kutatnia, könnyen rátalálhatott a rugokra és sajtóra, mely ez átkokat, pusztulást és vért létrehozta.

Megtalálta a talmuderkölcsök vérszivó kigyóiba, az igazságot, törvényt ignoráló, nemzetet megvető, kigunyuló, zsidóiba.

Ezeket, s ezeknek bűneit tagargató védőket, a lelket eladó Judásokat vette tehát korbácsa hegyére.

Megvizsgálta, tapasztalta a helyzetek borzalmasságából eredő kint és jogtalanságot s ezekkel szembe, állott sikra.

Nagy munka!...

Nem tekintette, hogy palotát vagy gnyhót kell-e védenie, nem, hogy gazdagot vagy szegényt pártfogol, egyedül az igazságot, a becsületet tartotta szem előtt s ebbe fektetett bizalommal s keserű tapasztalatokkal védett, ostromolt vagy támadott.

Főlöseges minden egyes üdvös tényét ebsorolnunk, minek számát nem is tudnók, csak a legutóbb elkövetett tettére vonatkozólag van szavunk, annál is inkább, mert lapunk multkori száma az idő és tér hiánya miatt nem foglalkozhatott a tények érdemlegességével.

Nincs okunk arra utalni, hogy az egyes tettek elbeszélésénél arra figyelmeztessük az olvasó közönséget, hogy részre hajlatlanok és minden érdek nélkül adjuk a tényeket úgy, mint a hogy azok a valóságnak teljesen megfelelnek. Ezt úgy is tudják. De elmondjuk ezt azért, hogy nem szégyelte néhány fővárosi sakter lap, sőt még egy pártunkbeli lap is (K. Közérdek) a tényeket egészen elferdítve világra bocsátani.

Szterényi esete a valóságnak teljesen megfelelőleg im ez:

A mult héten sokak által közbeszéd tárgyát képezte, hogy egy itt lévő roszhirű zsidó házban, — melynek még erre állítólag szabaddalma sincs, — két leány lett a helyszerzőtől felfogadva cselédnek.

A leányok cseléd minőségben elismertek a jelzett helyre, hol azonban látták, hogy nem mint cselédek, hanem mint kéjhölgyek lesznek alkalmazva.

Egyikök bele is nyugodott, míg a másik jobberkölcésénél fogva e gyalázatoságnak ellene szegült.

Négy napig tartott a huza-vona a leány és a erkölcsgyilkoló zsidónő között. Negyedik napon a leányt már erőszakkal sőt veréssel is akarták kényszeríteni a bűnre. Szerencséjére azonban egy olyan fiatal ember tévedt oda, kinek elpanaszolva gyalázatos fogságát, meghallgatta kérését, hogy anyját értesíteni fogja helyzetéről, ki Pesten egy főuri házban mint szakácsné működik.

Az anya megis jött, s kérte a leánya kiadását, mit az erkölcsgyilkos zsidónő megtagadott, azt állítván, hogy az ő leánya 8 frtal tartozik neki.

Az anya nem tudta elképzelni, hogy hogyan lehet az, mivel leánya alig néhány napja van itt, s hét forintot lett felfogadva s mégis már 8 frttal tartozik. Mindazonáltal a nála lévő 5 frtot átadta és aranyfüggőjét itt elzállogosítva, a hátralévő 3 frtot is kifizette.

Leányát ekkor elbocsátotta a „schneff“-fogó, de cselédkönyvét nem adta vissza. Azt állítván, hogy az az előljárásiagnál Chapó r. biztosnál van.

Elment a lány oda, — anyát kötelessége haza szőlítá — s kérte könyvét. Itt, egy helyről a másikra lett küldve, de könyvéhez nem juthatott.

AZ „UIPEST“ TÁRGYAI.

Volt és leendő zsidó úr.

Mitsem tesz az, ha a zsidó megbukik, ha leég, ha kirabolják, ha palotából újból pálinkás bódéba szorul; ez nála csak élet szükséglet, sors kereke, mely által igyekszik mindig ott lenni, ahol a mádi zsidó volt.

Ha ma fényes palotájából szórja pöffeszkedéseit, holnap meg putriba kell a „goj“ kegyét hajhászni, hogy kezébe csalhassa, ez csak mind „geschäft“, mely fő mindenek előtt.

Igy Vurzelstein Khóbi is egykor „czhéna, thü, thalmi jöszü“ áruló volt, azután lett belőle nagyságos győrékrágó Gyóker Khóbelesz házi ur, s most megint pálinkát áruló, falusi keresma-ros, kit a falu népe elkeresztelt: Körülbűdös Khóbinak.

Egy vasárnap délután Márton gazdának így beszélt az életörténete kezdetét:

— Hát thudja khend Márthon gazda, mikor az enyim phorthéka elfogyott a skathujából, felmentem én Pestre phorthékát megvásálni az én khedves fheleségemmel a Ráchdfelel. Hát thudja khend Márthon gazda a szomszéd nagy erdőségen menthünk kheresztül. Hát csak egyszer hallunk valami groiszmechtige khiáltást:

Ezt elpanaszolta Lipárdy urnak, ki vele Szterényihez fordult. Szterényi rögtön a nevezett házba ment s ott szép szavakkal kérte a lány cseléd könyvének kiadását kiutasítottattott.

Innen a község házába ment s az ott lévő r. bizt. Chapónak előadva az ügyet kérte a zsidónő megidézését.

Csapó rögtön elhívatta az erkölcsgyilkos zsidónőt s ki a mint belépett ezzel a kitejéssel támadta meg Szterényit: „Hát ez a csirkefogó... stb.“ mit keres itt?

Szterényi erre azt mondá: „ezt többé ki ne ejtse, mert vele gyűlik meg a baja.“

„Igen, még százszor is kimondom: te ilyen... meg amolyan... (itt közölhetlen szavak vannak) Erre, látva, hogy a r. biztos mitsem tesz, Szterényi oda ugrott és dühében az erkölcsgyilkosnót arcul ütötte.

De bezzeg erre már megmozdult az eddig mélyen hallgató rendőrbiztos is s Szterényit megfogta, átkarolta. Szterényi viszont. Erre bejöttek többen s Szterényi botját az egyik hajdu kirántá kezéből, de csak a végit, mert a stylet kezébe maradt.

Látva a meztelen tört, mivel biztosan, tanukkal igazolva tudjuk, hogy nem szurt. — nem mint néhány kóser lap írja — rögtön rárohantak, verték és vásra verve a börtönbe dobták.

Megemlítjük, hogy dulakodás közben a Chapó r. biztos oldal zsebéből a cselédkönyv kiesett mit a szerencsétlen leány örömtől sugárzó arczal kapott fel és szaladt haza.

Persze, az egész község minderről pár percz alatt értesült. Oda rohantak tehát és kérték Szterényi szabadon bocsátását jótállás, vagy nagy biztosíték mellett, az előljárásiagnál hallani sem akart. Sőt még az általános kérésre is, mit háromszor ismételték több időn keresztül, hogy legalább a bilincsekben szabadítsák meg, megtagadták.

Ehelyett azonban azt tanácsolták Chapó r. biztosnak, hogy menjen haza és jelentse magát halálisan megsebesítettnek.

Chapó el is ment, de nem haza hanem Wachslar zsidó kávéházba Beniczki jegyző és Vida Mihály s. jegyzővel, s ott annak az örömére, hogy Szterényit végre valahára kezökbe csiphték megittak 27 nagy üveg sört, s cigányokkal mulattak éjjeli 1 óráig.

Ekkor elmentek részeg fővel a község házára, hol Chapó r. b. Szterényi börtönébe ment kiküldve mindenki, t elkezdte a megköttözött és védetlen Szterényit agyba-főbe verni s határozottan megfojtani szándékozott.

Ez sikerült volna is neki, ha a halálhőrgésre a kint álló csendőr szakaszvezető és káplár be nem rohannak s meg nem mentik a gyilkos karmok közül. Ezt látta és szintén dicsérendő a csendőr őrmester eljárása is, kigyike volt azoknak ki a szerencsétlent védte.

nű zakkezüstrejbele zolachleben mi zaj? mi lárma?

Hátra nézünk thudja khend Márthon gazda nem ijedtem meg, a khi Anthia van a thekinthetes kharász uraknak. Elő vettem az én fehervári fehérnyelű bécsi kharasztóra. Lementem a khocsiról thudja khend Márthon gazda, vágtham egy mogyorófa nyirfadurung; fhöl mentem a khocsira: phiff, phaff, czó szhürke, czó shárga, khorság bujon a fekothe lülkedhbe! De erre thudja khend Márthon gazda úgy megütthek enghem a thekinthetes kharász urak hátulról melibe, hogy meglátam Abrahám és Jákhob Istenét.

Khérdzethem a nodsághos kharász uraktól mitethszik? „Cshakh pénz Iczig. A khi Anthia a van fekothe lelkednek bhele!...“

Hát thudja khend Márthon gazda, mit volt mith theni, oda adtham az enyim groiszfattertól kapott bugyellár a thekinthetes kharász uraknak. Lett is mindjárt jó khedvük nekik, de mith csináljak, én, elmehetek kholdulni!

De thudja khend Márthon gazda azért méghis elmentem én Pestre, mert thudja khend Márthon gazda ott vannak az Iczig svager, a Bertholon, a Mojzes, az Aron jó roknonok, majd kisegitenek ök,

Reggel orvost küldtek hozzátartozói, hogy meg vizsgáltsák, de ez is megtagadtattott. Mig végre, elkinozva, marczango!va, kabát nélkül kocaiba dobták Pestre szállítandó. Egy lelkes polgár dobta, be saját kabátját a dergőre.

Említést érdemel még az, hogy midőn azt hitték a lelkes keresztény polgárok, mint a hogy minket is informáltak, hogy hétfőn Szterényi haza jön, mily lelkesedéssel akarták őt fogadni.

Az ujpesti polgárok gyönyörű babérkoszorut készítettek nagy nemzeti szalaggal s egész bandérium állott készen a díszes fogadtatásra. Őt napon át nem tudtak dolgozni az iparosok, s oly nagy volt a felháborodás, hogy még a „rettentő“ előljárásiagnál is kétszeres katonai erőt alkalmaztatott...“

A várakozás hiába volt, mert a törvényszék elrendelte a vizsgálati fogságot, mit Szterényi fellebbezve a kir. táblára, jelenleg ott fog eldőlni, hogy mikor jöhet a mi örömkre s a zsidók boszuságára haza.

Reméljük a legjobbat s bizzunk igazságszolgáltatásunk részrehajlatlanságába, mely nem az ujpesti!...“

Meg vagyunk győződve, hogy Szterényi tettét nem fogják olyaná minősíteni, minővé a jordánsajtó és a gevaltot ordító saktertrupp tevé.

Jószívű, igazságzeretével oly áldozatot tett s oly jellem példát mutatott, mely ha bűnhődik is a rideg §§ miatt, a lelkes és igazságérző nemzet előtt mindig elismerő és magas sztos leend.

Láthatta az a fanatikus faj, hogy a magyar nép nóm hagyja veszni védőjét s el fog követni mindent, hogy előbb-utóbb az ök gyalázatos uralmukat is megtörjék. Az igazság, ha szenved is, de végre diadalt arat.

Nem lesz érdektelen, ha felemlítjük még, — mit az alispán is helyeselt — a büszke és „jó munkát végzett“ Chapó r. biztosra vonatkozólag, hogy tette a büntetőtörvénykönyv több paragrafusába ütközik, mi azonban csak egyet fogunk felsorolni, mely a legenyhébb s ez a 195. §. 3-ik bekezdése, mely így szól:

„Ha a 193., 194. és a jelen §. esetében a letartóztatott személyen más erőszak, vagy sanyargatás követtetett el, — a mennyiben azok súlyosabb büntetés alá eső cselekményt nem képeznek: az említett §-okban megállapított szabadság-vesztés büntetéseket egy évvel meghosszabbíthatók.“

A 193. §. pedig egy évi fogházat mond, így Chapó r. biztos annak idején, biztosra számíthat egy évi börtön és 2 évi hivatalvesztésre. Ez különben a legenyhébb volna. Találunk ennél még egy kissé súlyosabbat is, mit kikerülni nem lehet!

P. L.

Ahogy elbeszéltem habich a thürtónethemet, mindjárt is volth phorthéka genug. Volt bhécsi bicsak fanyelű, fényes, álló jegygyűrű, talmijűzű, phomadé, fogphiszkaló, krumphliczukur, minden, de minden.

Azuthán lethem én a Pesthen kis khereskedű, miből fabrikáltunk nagy üzlet!

De thudja khend Márthon gazda mikor a jönyörű Radialstraszén palothám lett, s aspirálni khezdem a nadságos fürendiházba, hát sok pénz kellett, sok, sehr fil geld! Így én játszottam a büzén thudja khend Márthon gazda de ott egyszer csak lett egy grosze krach! S vége lette a gyönyörű palothának meg a fil-fil geldnek is.

Igy kherültem én maghamat meghint ide a khedves Márthon gazdáék khözé. Hiszem meg vannak velem thükéletesen elégedve!

— Mi tethszik?

— Egy liter bor, a javából. — Iczig!...“

— Szívesen Thudja khend Márthon gazda maghának mindig a legfeinből adak, abból thudja khend melyikből én is, meg a khedves Ráchofellében is iszik-á pizsel-schábesz napján!

Alvilági.

Reklam „Ujpest és Vidéké“-nek.

Még nem is hangzott el a gevaltot ordító csöcseléknél gyászala Szerényi, illetőleg lapja az „Ujpest“ felett, máris megindítottak a „zsornál kedvelők“ egy lapot „Ujpest és vidéke“ címmel.

Tudomásul sem vennők e pünkösdi királyságot, ha nem tartoznánk ezzel a közönségnek bemutatni az új Messiást, a maga valóságában.

Kénytelenek vagyunk ezt tenni, habár oly érzéssel, mint mikor az ember vad almába harap, bemutatni a fiaskot, mely kárörvendve a csöcseléknél meghaltak képelt voltunkból akar feltámadni, hogy még több hatalma legyen a zsidóságnak, mivel becületes polgártársainkat méltányolni bírassák. Van tehát már konkurensünk is. Szegény Szerényi, ha kiünn volna mily jót nevetne ez ujdonsült zsidófiaskon. no de mi sokkal higgadtan mutatjuk be az olvasónak ez új Jordánt.

Szerkesztője? Egy isten tudja honnan ide csöppent vagy alak. Ügyvédnek mondja magát s rögtön első számába ajánlkozik is hogy talán foghat egy pár nyuzni való keresztényt, hogy ő elvállal mindennemű zálog történetét lebonnyolítás végett. — Lám! milyen szépen kezdi. Először a foghuzást majd később a kopasztást.

Perekről nem szól, mert az ügyvédi kamarával gyűlne meg a baja.

De kezdjük el a fényképezést Szerkesztik a lapot korcsnába, s kiadja a „Schwartz J.“-fele küszürös nyomda.

Nagyon szép s jó lépre csáló programja azt mondja: „Céljaink elérésére oly eszközöket fogunk használni, a melyek a tisztesség és humanitás elveivel mindenkor és mindenben összeférnek.“ „Nem állunk senkinek szolgálatában.“ „Az összes társadalmi osztályok jogos kívánalmait figyelembe fogjuk venni; a jót pártolni, a rosszat gáncsolni, az érdemet dicsérni, a bűnt ostromozni fogjuk.“

Kell-e ennel szebb program? S mondhatjuk, nagyon örvendenénk, ha ezek mind igazak maradnának, mit talán (?) a jövőben meglátunk. Addig is az a megjegyzésünk, hogy, lehet azt mondani: „a tisztesség“ és „humanitás“ elvét követik. Hol van az egész világ talmudhívő és ennek zsoldjába álló, ki ezt tudná és merné követni. Hisz ha ez igaz volna mi örvendenék leginkább mert akkor bizonyára zsidó nem létezne.

De itt van mindjárt egy pontja a programnak melyből kilóg a lóláb: „a piaci árak közlésével, — azt hisszük, — érezhető hiányt fogunk pótolni.“ Hogyne! Hisz ez az első a zsidónál. Különbözik nem érnek célzt, mert gazdasági értesítések csak ócskaság lehet, a napilapok kinyirbálása után, mivel bizony a börze-spekuláns csak fálnak mehet és nem r e b a c h n a k !

S milyen szakos „zsornál“ fogást produkál tovább a sakterlap, azt mondja: „Egyenlőség, testvériség, szabadság.“ Ez minden zsidólapnak ma fennhangoztatott motója, csak hogy ezt így kell értelmezni: Egyenlők vagyunk mi kiválasztott népek a gojokkal, csak hogy mi egy fejlel mégis magasabbak vagyunk; testvérek vagyunk minden hozzánk tartozókkal, a többi a Jehova alárendeltünk teremtett, kiken nyuzást, erkölcselenséget elkövetni parancsolva van, t. i. a gojokon; a szabadságot is szeretjük, t. i. szabadon csalni, zsarolni. Ez a zsidónál s ezzel együtt úgy látszik az „Ujpest és Vidéké“-nél is a jelszó.

„Politikai és vallási viták lapunk köréből ki lesznek zárva“, mondja a kis sakter. Ki bizony! mert politikát nem lehet produkálni, vallásától meg fél, mert ha ezt vitatja nagyon bűdöskes lesz a levegő.

Az is szép hazugság, hogy a jót dicsérni és a rosszat gáncsolni fogja. Vajjon hol fog nevezett lap rosszat látni? Bizonyára csak ott, hol látni szabad, de megjegyezni nem, mert akkor „kein geschäft.“ A jót persze látni fogja, hogy nyuzzák a zsidók a községi házával egyetértve a szegény keresztényeket, erről fog ő majd dicsőhymuszokat zöngedezni. Másol nem képzelhető.

Szól a munkásokhoz is. Na szegény munkás, ha nem tudod már eddig a zsidópártolást,

ugy tudom Isten megtanítanak ezek humanitásra, csak hogy vigyázz, megkoppasztva léssz!

No de van ennél szebb része a „kis sakternek.“ Elmondja, hogy a szegény magyar miáltal szorult hitelre: urhatnáság, jó barát ferbli, könnyüvérség stb. Nem mondjuk, hogy nincs egészen igaza, de hogy Ujpesten ez volna a nyomor oka, ezt csak a „fioksakter“ állíthatja; mit maga sem hisz. Szegény magyar népem, láthatod a zsidó málicziózus fogását, hova redukálja szegénységedet. Nem ez az oka bizony, hanem igen, mondjuk ki nyíltan: a zsidók zsarolása, ráerőszakolt uzsorája családai, erkölcselensége, egy szóval: bűnös léte.

Elmondja a váltóuzsorát is a „kis sakter“, erre csak azt mondhatjuk: vigyázzon! mert ez a létfentartók egyedüli kenyere, s ha nem üti a nagy dobót az üdvös uzsora (!) mellett könnyen nem jelenik meg a második szám!

A mi Szerényire vonatkozó cikkét illeti, nincs más szavunk, mint határozott rosszalásunk kifejezése, mit direkt a zsidókéjhölgy elbeszélése után informálva beszél és jellemez. S azt mondja mégis, hogy nem szándékuk kétes hírű házak védelmezése! Dehogy nem, hisz már az első számba alázatos kengyelfutója lett az erkölcsnyilkos kéjnének.

De vajjon a zsidórefinéria és tupisság nézi-e azt, hogy palotába vagy gunyhóba liciztál? Ugy-e mindegy. De az erény védelme persze nem, mert a lebujszókól foly a legnagyobb erkölcsöség, azt nem kell bántani. Szegény lányfeje!..

Jelmezéshez pedig jobb lesz, ha nem kezd, mert bizony akkor, midőn valakit, egy szemét a bíró előtt bánt és a bíró nem torolja meg, ki mondhatja azt, hogg elbirja nyelni? El az, a ki nem tisztá és becületes. De ki tisztában van minden körülményekkel s oly gázságot kénytelen eltűnni mit a Chapó-é akkor bizony neki megyünk nem csak Chaponak. Különbözik legyenek nevezett lap az eljárásokat minél jobban, mert ellenkezőleg felkoppik az álla.

De van végül egy igen humoros része a nevezett lapnak, eltekintve a sok kéthetős, kinyirbált „ujdonságoztól“ miket már rég elfeledtünk s talán azok a lapok már mint ócska, zsidókat takart papírok gyanánt kerültek a „kis sakterhez“ — t. i. azt mondja: „Ujpest községe soha sem fordíthatná pénzét hasznosabb beruházásra, mintha egy szállót építene.“ Igaz, erre szükség van, de nem mint első fő beruházás. De a „kis sakternek“ gondoskodni kell ám a Galicziából bevándorolt pajeszes, kaftános zsidóknak lakásról meg szállóról. Rajta Ujpest községe! Építs még azt is!

Ezzel a kis reklámmal tartoztunk a keresztény közönségnek, s be is fejeztük fényképünket egészen találóan.

Alvilági.

Különfélék.

Olvasóinkhoz.

Lapunk dacára a közbejött bajoknak továbbra is meg fog jelenni. A felelőséget úgy a szerkesztés mint a kiadás terén, addig míg Szerényi Bertalan hazajön Á g o s t o n J á n o s, v. jószágigazgató volt szives elválni, ki jelen leg ujpesti lakos.

Elvünk, célunk marad a régi, zászlónk, melyre a „függ etlenség i a n t i s e m i t a“ jelszó van írva, maradni fog még csak egy fanatikus zsidó lesz Ujpesten.

A keresztény polgárság védői, oltalmazói leszünk ezután is s ostromozói a zsidó tulkapásoknak, a zsidóerkölcsök társadalmi méltányozásának.

Küzdeni fogunk továbbra is, s megmutatjuk, hogy hiába a nagy erőlködéseknél, hiába a nagy kárörmöknek, hogy szegény szerkesztőnk elpusztíthassák s vele együtt, lapunkat is, élni fogunk. Élni fogunk ujjult erővel, vérszedett s okult tapasztalatokkal, hogy még akkor is ha az összes zsidóság s vele elválaszthatlan rokonságban lévő zsoldosok: az ő k p a t t e n t i r o z o t t é s z n é l k ü l i e l ő j á r á s á g a i k m i n d e n e l k ö v e t n e k i s m e g t ö r é s ű n k r e, h o g y s z a b a d o n ü z h e s s é k p i s z k o s ü z e l m e i k e t, m e g m u t a t j u k, h o g y m i, m i n t a k i k a j o g é s m é l t á n y o s s á g f e g y v e r e i v e l k ü z d ű n k, a h i t v á n y, s z o l g a l e k k e n e m t e l e n f e g y v e r e i n g y ö z e d e l m e s k e d ű n k.

A nép képviselői, tolmácsai, védői vagyunk,

kik otthon és tulajdonunk mellett állva, szembe kiállhatjuk a bitorlóknak: mi a nép vagyunk, s a népszava, Isten szava, mit nem fog meggyőzni az armány és gázság!..

Ugy mint eddig, mindent elfogunk követni a leálczázásra s kérjük polgártársainkat ezután is ep oly bizalommal forduljanak hozzáuk mint eddig, kik polgártársainkkal egy szív, egy lélek vagyunk.

Támogassák lapunkat, hogy válvtve küzd-hessünk az „új világ hoditokkal“ szembe, s mutassuk meg, hogy „erős várunk nekünk az Isten“, mit nem fog bevenni a Talmud bűzös pocsojája.

*

Lapunk szellemi részét illető közlemények, úgy kiadói teendők, megbeszélések, informatiok szerkesztőnkhez: Ágoston János urhoz (Ujpest fő-utca 48 sz.) intézendők. Egyéb anyagi teendők felvilágosításával T. Fridman József (fürdő t) polgártársunk is szivesen szolgál. Előfizethetni mindkét helyen lehet, s ezt kérjük is minél számosabban, mert a keresztény közönség pártfogása nélkül nem tarthatjuk fenn szegény öszfeláldozó szerkesztőnk lapját, ki értünk s ügyükért él és hal!..

— **Mérges szódavíz.** Felhívjuk községünk keresztény polgárságának figyelmét arra az esetre, hogy van itt helyben egy szikvíz gyár, melynek tulajdonosa Reisz leiketlen zsidó, ki a szikvizet vitriolból és állott vízből készíti így akarván elküldeni vevőit a másvilágra. Figyelmeztetjük a keresztény polgárságot arra, hogy e gaz zsidótól, ha élete kedves, ne vásároljon szikvizet; a zsidók csak vegyék azokért nem kár, ha mind rakásra hullanak is.

— **Az uzsora.** Mint Weigl urtól hallottuk, már Telogdiné uzsorásnő beidézettet kihallgatás végett a vizsgálóbíróhoz. Az ügy érdemleges tárgyalását majd annak idején közölni fogjuk.

— **A büntanyából.** A mult héten illek Vincze helybeli r. k plébános és tiszteletbeli zsidórabbinál 15 frt követelés végett foglaltak a községi végrehajtók. A plébános egyik szobájában nem találták elegetőnek a butorokat arra nézve, hogy felirassanak a követelés biztosítása céljából; bementek tehát a másik szobába, hol szintén felirták a butorokat s ezzel távoztak. Megtudván az előjáróság ezen ténnyt, oda vitte a dolgot, hogy a két végrehajtó, kik ily merényletet követtek el a plébános ellen, elbocsátassanak. Már most kérjük, jogos-e az előjáróság eljárása ezen esetben? Szerintünk nem. Mert ha a szegény polgár ellen foglalást intéznek, miért ne tehetnék azt oly ember ellen is, kinek busás jövedelmei vannak, melyből törvényes adóját könnyen megfizetheti.

— **A bűn barlangból.** A napokban Body Ferenc iskolaszéki elnök ur a községi házára ment hivatalos ügyben. Selyem esernyőjét künn hagyta a folyóson, melyet azonban addig míg ő a hivataloz helyiségben járt valami bennlevő tolvaj elcsipett. Body ur látván azt, hogy esernyőjét ellopták következő szavakra fakadt: „Mégis igaz a mit az „Ujpest“ beszél, hogy itt a községi házában tolvajok vannak, kik meglopják és megrabolják az embert!..

— **A zsidóorvos** Folyó hó 20-án este, midőn Szerényi Bertalan lapunk volt szerkesztője a községi házában nevezett bűnbarlang tömlőcsében bilincsekbe verve kinlódott. Hédervári Számi orvos a két enyveskező Leiner zsidóval a lovasuti vendéglő helyiségében mulatott annak öröme, hogy Szerényi kelepcebe került. Ekkor Hédervári elmondta, hogy Chapó esendbiztos úgy meg van szúrva, hogy fekszik, s jeges burogatásokkal rakják sebeit (Mellesleg megjegyezzük, hogy Chapó ekkor Beniczki és Vida jegyzőkkel a főúti „Wachslér“ kávéházban mulatott) A következő hétfőn, vagyis 24 ikén Hédervári megjelenik Stitz helybeli vendéglősnél, s ott kijelenti: „Gazember az, ki azt meri mondani, hogy Szerényi ügyét Chapó megszurta.“ Már most a ke tő közül melyik igaz?

— **Meghíusult lopási kísérlet.** Moller helybeli jóhírű zongoramester házába f hó. 26-án ismeretlen tettesek betörték, azon szándékkal, hogy négy darab hízó sertést elhajtásák. Terüük meghíusult, amennyiben Moller larmát csapot és sikerült is neki a betörők közül egyet elfogni, kit aztán átszolgáltattott a esendöröknek.

— **Lipárdy János** polgártársunk ellen mint halljuk, fenytő eljárást akar indítani a községi előjáróság azért, hogy a Szerényi ügyében ne tanuskodhassék. Jól van, csak rajta. Majd ránk is kerül a sor, de akkor ketten háromfelé futunk!..

— A Görgey mosdatásához. Görgey Ártur 1848/49-iki h. tábornok árulását, honmentésnek kvalifikálók összetákoltt csapat a mult napokban gyűlést tartott, melyen Visontai Kovács László helyeselve az ördög mosást oda nyilatkozott, hogy továbbra minden honvédnek lakatot kell szájára tenni a ki még kétségbe merné vonni Görgey árulását. Valjon V. Kovács László azt hiszi-e, hogy a Görgey úgy olyan mint a br Baldácsy elkezelt hagyatéka?...

— Társadalmi életünk. Örömmel fogadjuk a hirt, mely meggyőz bennünket arról, hogy a helybeli olvasókör azon ponton áll, melyet egy körnél a virágzás korszakának szoktak nevezni. Kettős öröm ez reánk nézve. Azt vesszük ugyanis először észre, hogy csak azóta fejlődik az olvasókör, mióta zsidó tagjai nincsenek s ennek folytán magyarosodik testben és lélekben. Másodszor pedig tiszta szívből eredő örömmünknek adunk kifejezést a fölött, hogy daczára két helybeli zsidókör ármánykodásának melyek mindent elkövettek, hogy ez olvasókört a végromlás ösvényére vezessék: az fennáll s a zsidók gonosz terve nem sikerült. Leginkább nálunk van szükség egy oly körre, mely célul tűzte ki magának a magyar nyelv és szellem művelését, nálunk, hol annyi idegen népelem honol. Ezt az irányt követi az olvasókör, legszentebb kötelességének tartva a magyar nyelv és irodalm terjesztését. Számos fővárosi napilapot, továbbá szépirodalmi és tudományos folyóiratokat járát. Könyvtára czélszerűen berendezett. A kör tisztviselőinek buzgalma díszes érdemmel, ők elkövetnek mindent a tagok kényelme és szórakozása tekintetében. A kör választmánya elhatározta, hogy minden szombat napon társas estélyt rendez, melyen a kalom nyílik a tagoknak és azok családjaiknak egymással megismerkedni és kellemes estét tölteni el. Az olvasókör táncvígalmait is a legjobban szoktak sikerülni, daczára a zsidó ármánykodásoknak. Felhívjuk Ujpest község művelt keresztény közönségét az „Olvasókör“-be való belépésre; ne higgyenek az ámitó zsidóknak, kik azt hitetik el, hogy ők még e körben hatalmas befolyásnak örvendenek. Mi ezennel kijelentjük, hogy az olvasókörnek már zsidó tagja nincs és nem is lesz soha.

— Kacsza historia. Nem olyan ám mint minóket a kóser lapok szoktak a levegőben bocsátani, hanem olyan mit jóízűen megfalatozunk. Említésre méltónak tartjuk azért, hogy láthassák nem mindig ludpecsenyére vásik a zsidónak a foga. A napokba egy szegény asszonynek 7 kacsája beévedt egy intelligens (?) zsidóházhoz, (H—i) s ott azokat hamarosan a ketreczbe is csukták. A szegény asszony kereste mindentűt ruczáit, de nem találta mig végre a szomszédok sugták meg, hogy a „nagyságos H—i“nál vannak, elment oda, de elutasították. Az asszony azonban nem elégedett meg ezzel, elment a község házára, hol a kiebirót mellé adták megkeresendő a ruczákat. Meg is találták szerencsésen a mondott „nagyságos helyen“, de egynek hijával. Lám! Nem csak pirított koserlibamáját paracsol a Talmud, hanem a lopott „goj“ ruczamáját is.

Felelős szerkesztő és kiadó:
ÁGOSTON JÁNOS.

Hirdetések.

A
„FÜSTÖLŐ“

I. és II. évfolyama

(minden évfolyam külön füzve)

3 frt. helyett mindkettő együtt

csak 2 frt.

A most folyó III. évfolyam (ez évfolyam 28 számból áll) előfizetési ára 2 frt 25 kr. Az I. II. és III. évfolyamot együtt és egyszerre rendelve meg 5 frt 25 kr. helyett 3 frt 50 kr-ért adja

a „Füstölő“ kiadóhivatala,
Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz.

BARTALITS IMRE
könyvnyomdája

Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz.

elvállal mindennemű

NYOMTATVÁNYOKAT

ugymint

gyászejelentések, falragaszok, meghívók, iparágakra vonatkozó munkáskönyvek, egyleti alapszabályok, peres iratok, látogató-, bál-, belépti jegyek, nyugták és számlák s. a. t. csinos kiállításban és jutányos árak mellett.

Ugyanott készen kaphatók

világi dalok, és szent énekek bekötve, rizsma és konczonként, vásárosok és bucsusok számára.

„FÜGGETLENSÉG“

a keresztény társadalom egyetlen politikai antisemita napilapja.

Szerkeszti VERHOVAY GYULA.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre, postán küldve	16 frt — kr.
Fél évre, „ „	8 „ — „
Negyed évre, „ „	4 „ — „
Egy óra, „ „	1 „ 40 „

Előfizethetni az „Ujpest“ kiadóhivatalában Ujpesten, vagy pedig Budapest, IV. zsidó-utca 2. sz., a kiadóhivatalban.

Ujpesten, Tavasz-utca és Erzsébet-utca sarkok 6 ik házszám, 4-ik ajtó alatt elvállaltatnak mindennemű

kézimunkák:

közönséges és monogram himzések olcsó és pontos elkészítés mellett.

ZSIDÓK TÜKRE

vagyis:

100, ujonnan felfedezett, mai nap is érvényes a zsidóknak a keresztényekkel való érintkezését illető zsidótörvény; a zsidótörvények keletkezését és továbbfejlődését előadó érdekes bevezetéssel.

Írta: JUSTUS,
speculi opifex in lumine veritatis.
Főrdította: VERUS.